

[Thomsen.]

hvilken Kandidat han vil betro sin Fuldmagt; kun derigennem opnaas saa vidt gørligt det ældgamle Krav om den enkelte Vælgers frie Deltagelse i Nutidens Repræsentationssystem.

Ved Stemmeafgivningen i Tinget ønsker vi for at gøre det saa ideelt som muligt, at det enkelte Medlem ved Afstemningen faar Vægt under Hensyn til det Antal Stemmer, med hvilket han er valgt. Et saadant virkelig folkevalgt Ting vil blive af en saadan Kvalitet, at man roligt kan halvere det nuværende Medlemsantal.

Allerede ud fra de Anskuelser anser jeg ikke den Styreform, vi har, for tidsvarende, tværtimod! Dertil kommer det Tovtrækkeri, Forligsmageri med tilhørende Valgfæsk, som længe har vamlet oplyste Vælgere, og som kun kan undergrave Tilstanden, ja vel i sig selv er den allerstørste Fare for det parlamentariske System. Skal vi have Betingelser for at udnytte de Muligheder, som Tiden er saa rig paa, maa vi nødvendigvis have en Regering, der er udstyret med Magt og Myndighed, men saaledes, at den ogsaa virkelig har det fulde Ansvar for sine Handlinger. Som det gaar nu, vil ingen, for øvrigt forstaaeligt nok, have Ansvaret for de mere end tvivlsomme Fortig, der ser Dagens Lys. Regeringen lægger Ansvaret paa Landstinget og omvendt, og Befolkningen, som maa betale Regningen, staar den Dag, Dommen skal afsiges, fuldstændig desorienteret. Fra saakaldt borgerlig Side vil man trods disse Kendsgæringer indbilde Borgerne, at Landstinget er Garanti for en rolig Udvikling, medens Sandheden er den, at Landstinget langt snarere er en Garanti for, at Udviklingen gaar i Staa.

For øvrigt er det fuldkommen hen i Vejret i den Forbindelse at gøre, som visse Venstreblade gør af Socialistforkrækkelse. Forholdet er nemlig det — og det ved Oppositionen saamænd meget godt, ellers kan der maaske være Anledning til at slaa op i Amtsforvalter C. O. Pedersens Blad, saa vil de i hvert Fald blive overbevist derom —, at det nuværende Regeringsparti efter de foreliggende Tal fra sidste Folketingsvalg sandsynligvis vil faa Flertal i Landstinget næste Gang. Hvad er der saa at stille op for et senere fornuftigt Flertal i Folketinget? Nej, lad os endelig slaa til, medens Statsministeren er i Humør — Trontalen gav ærligt talt ikke Udtryk for stigende Humør —, og tager han først Flertallet i Landstinget, er det for silde, og saa er vi for Alvor skidt kørende.

For Vælgeren er det, som det har udviklet sig, en komplet Umulighed at træffe en klar Afgørelse, og endnu mindre sikker er han paa, at den Fuldmagt, han har givet sin Rigsdagsmand, bliver anvendt til det Formaal og de Goder, som vedkommende skiltede med forud for sidste Valg. Typisk i den Henseende er vel nok det Løftebrud, som Regeringen og Regeringspartierne gjorde sig skyldige i ved sidste Valg med Hensyn til Kronepolitikken. At agitere for en Politik, man paa Forhaand ved er umulig, er oplagt Stemmekøb.

Derfor er det den sikreste Vej til at gøre Ende paa det nuværende Misregimente at lade Regeringen løbe Linen ud, saa vil det hurtigt gaa op for Borgerne, at det er en Politik, der kun — og endda kun tilsyneladende — er til Fordel for et Faatal, men i Virkeligheden til Skade for Fællesinteresserne og derfor i det lange Løb til Skade ogsaa for den enkelte. Situationen vil blive en ganske anden for Statsministeren, naar han ikke har Landstinget som Syndebuk. Katastrofalt vil det i alt Fald blive for Statsministeren, med den negative og utidssvarende Indstilling, som han har over for de store afgørende Spørgsmaal; katastrofalt vil det blive, den Dag Arbejderen, der gaar og sulter paa Gaden, i fuldt Alvor stiller Kravet: Kammerat, vær en Mand, o. s. v. Da vil det være rart paa Livstid at have eget Hus, uden Hensyn til hvem der har bygget det!

I vor Tid er det ofte, hvis da ikke Tiden skal løbe fra os, nødvendigt at handle hurtigt og resolut, og det kan simpelt hen ikke ske under det nuværende System. Derfor ønsker vi ikke alene en ny, men en virkelig handlekraftig og en ansvarlig Regering. Tænk engang, om der f. Eks. i en Landbrugsbedrift paa samme Maade var to modstridende Opfattelser, som stod for Styret for at sikre, som man siger, en rolig Udvikling. Jo, det kunde blive noget kønt, om f. Eks. Høstens Paa-begyndelse skulde udskydes en Maanedes Tid eller to, fordi Parterne ikke kunde enes om Metoden, der skulde anvendes!

Hvis Systemet er saa udmærket, som man fra mange Sider, som man fra Venstres og fra konservativ Side giver Udtryk for, hvorfor har man saa ikke en tilsvarende Styreform i Sogne- og Amtsraad, for ikke at tale om vore Andelsselskaber, der har Ansvaret for langt større Beløb end Lovgivningsmagten? Absolut praktisk vilde det selvfølgelig ikke være i Tilfælde af, at Dampkedelen paa et Mejeri sprang i Luften, om Over- og Underbestyrelse skulde strides